

REPUBLIKA HRVATSKA
UPRAVNI SUD U RIJECI
Erazma Barčiča 5

REPUBLIKA HRVATSKA
POVJERENSTVO ZA ODLUČIVANJE
O SUKOBU INTERESA

BROJ: 711-U-1508-P-210-15/18-08-1
PRIMLJENO: NEPOSREDNO - PREDANO POŠTI
..... dana 09-05-2018 20.....
Omot u privitku. Primjeraka ..... Priloga .....

Poslovni broj: 4 UsI-1703/17-4

U IME REPUBLIKE HRVATSKE

PRESUDA

Upravni sud u Rijeci, po sutkinji Snježani Horvat-Paliska, dipl. iur., uz sudjelovanje zapisničarke Glorije Fičor, u upravnom sporu tužitelja Ivana Klešića iz Karlovca, Koritinja, kojeg zastupa opunomoćenica Nela Pedišić, odvjetnica u Zagrebu, Preradovićeveva 18, protiv tuženika Povjerenstva za odlučivanje o sukobu interesa, Zagreb, Ulica kneza Mutimira 5, radi sukoba interesa, 03. svibnja 2018.,

presudio je

I. Poništava se točka III. odluke tuženika broj: 711-I-1930-P-210-15/17-04-11 od 25. svibnja 2017. te se u odnosu na ovu točku upravni postupak obustavlja.

II. Poništava se točka IV. odluke tuženika broj: 711-I-1930-P-210-15/17-04-11 od 25. svibnja 2017. te se tom dijelu predmet vraća na ponovni postupak tuženiku.

III. Odbija se tužbeni zahtjev radi poništenja točke I. i II. odluke tuženika broj: 711-I-1930-P-210-15/17-04-11 od 25. svibnja 2017.

IV. Svaka stranka snosi svoje troškove upravnog spora.

Obrazloženje

Osporenom odlukom tuženika broj: 711-I-1930-P-210-15/17-04-11 od 25. svibnja 2017. odlučeno je:

- pod točkom I. propustom da opravda utvrđeni nesklad između prijavljene imovine u podnesenom izvješću o imovinskom stanju dužnosnika od 06. svibnja 2011. u dijelu izvješća pod „IV. Podaci o imovini – 1. nekretnine“ i stanja imovine dužnosnika koja proizlazi iz pribavljenih podataka od nadležnih državnih tijela, u dijelu koji se odnosi na nekretnine upisane u zk. uloške broj 64., 132. i 509., sve k.o. Pokupska Blatnica, tužitelj je počinio povredu članka 27. Zakona o sprječavanju sukoba interesa („Narodne novine“ broj 26/11, 12/12, 126/12, 48/13, 57/15, dalje ZSSI) u vezi sa člankom 8. i 9. ZSSI-a;
- pod točkom II. propustom prijavljivanja bitne promjene imovine istekom godine u kojoj je promjena nastala, a povodom stjecanja nekretnine upisane u zk. uložak broj 115 k.o. Pokupska Blatnica u 2013. tužitelj je počinio povredu članka 10. ZSSI-a u vezi sa člankom 8. i 9. ZSSI-a;
- pod točkom III. propustom da opravda utvrđeni nesklad između prijavljene imovine u podnesenom izvješću o imovinskom stanju dužnosnika od 22. srpnja 2015. i 27. siječnja 2016. u odnosu na nekretninu – stan u Zagrebu, površine 82,96 m², upisan u zk. uložak broj

3254 k.o. Grad Zagreb i pribavljenih podataka od Zemljišnoknjižnog odjela Općinskog građanskog suda u Zagrebu, tužitelj je počinio povredu članka 27. ZSSI-a u vezi sa člankom 8. i 9. ZSSI-a;

- pod točkom IV. za povrede opisane u točkama I., II. i III. izrečena je sankcija iz članka 42. stavak 1. podstavak 2. ZSSI-a - obustava isplate dijela neto mjesečne plaće u ukupnom iznosu od 10.000,00 kuna koja će trajati pet mjeseci te će se izvršiti u pet jednakih uzastopnih mjesečnih obroka, svaki u pojedinačnom mjesečnom iznosu od 2.000,00 kuna.

Tužitelj u tužbi, u bitnome, ističe da je izreka odluke proturječna obrazloženju odluke i to iz razloga što tuženik ne daje nikakvo obrazloženje za svoju odluku, već samo utvrđuje da je došlo do povrede ZSSI-a od strane tužitelja. Tužitelj je u svojim očitovanjima na koje se tuženik poziva u obrazloženju odluke jasno i detaljno obrazložio na koji način je stekao nekretnine u vezi koje postoje navodni nesklad između prijavljene imovine i stanja imovine tužitelja. Dana 06. svibnja 2011. tuženik je zaprimio ispunjeno Izvješće o imovinskom stanju dužnosnika - imovinsku karticu od 05. svibnja 2011., a u kojoj imovinskoj kartici je, u rubrici Podaci o imovini, naveo, da posjeduje: - kuću s okućnicom Karlovac (bez označavanja veličine površine), Koritinja 1, tržišne vrijednosti 500.000,00 kuna, način stjecanja – nasljedstvom; stan u Karlovcu, Sarajevska 6b, površine 70m², vrijednosti 584.000,00 kuna, imovina bračnog druga, otkup stana sa stanarskim pravom; - stan u Zagrebu, Preobraženska 2, površine 90 m², imovina bračnog druga, nasljedstvo/ugovor o doživotnom uzdržavanju te – garaža, 18m², u Karlovcu, Sarajevska 6, vrijednosti 130.000,00 kn, kredit. Tuženik je, kako je to u svom obrazloženju odluke naveo, pokrenuo postupak za odlučivanje o sukobu interesa na dan 18. lipnja 2015. na temelju neanonimne prijave te je tužitelj pozvan, nakon što je Povjerenstvo utvrdilo navodni nesklad između podataka koji su navedeni u izvješću od 06. svibnja 2011. i podataka kojima raspolažu nadležna državna tijela, zaključkom od 07. svibnja 2015., da dostavi očitovanje zajedno sa svim potrebnim dokazima u kojem će se pojasniti navodni nesklad. Dana 07. svibnja 2015. Povjerenstvo je donijelo zaključak kojim se poziva tužitelj da dostavi Povjerenstvu pisano očitovanje u vezi nekretnine: kuća s okućnicom Karlovac, Koritinja 1, osobna imovina, na što se tužitelj očitovao na način da je pojasnio da je nekretninu: kuća s okućnicom stekao rješenjem o nasljeđivanju koje je i dostavio u privitku, a dostavio je i izvadak iz zemljišnih knjiga te je pojasnio da je kuća s okućnicom nekretnina koja u naravi predstavlja kuću, a oko nje zemljište u komadu. Tužitelj navodi da nekretnine opisane u izreci odluke nije stekao sredstvima koje je zaradio, već su one naslijedene i kao takve prijavljene kao kuća s okućnicom, pa to doista nije nesklad između prijavljene imovine i stvarnog stanja. Naime, navedena kuća nalazi se na zemljištu koje je objedinjeno i sastoji se od većeg broja čestica, a nalazi se u blizini grada Karlovca, te tužitelj nije smatrao kod prijavljivanja imovinske kartice da treba detaljno navesti svaku česticu, međutim, na upozorenje tuženika tužitelj je to odmah učinio. Tužitelj, nadalje, smatra da intencija članka 8. i 9. ZSSI-a odnosno moguća povreda navedenih članaka koja proizlazi iz neprijavljivanja bitne promjene na imovini istekom godine u kojoj je promjena nastupila ne bi se trebala strogo tumačiti. Naime, nekretnine tužitelj nije stekao kupoprodajom vlastitim sredstvima već one predstavljaju obiteljsko nasljeđe, pa ih je isti kao takve i prijavio kuća s okućnicom. Tužitelj smatra da odluka Povjerenstva nije zakonita jer isti nije imao namjeru ništa prikriti, niti je imao razloga za to, odnosno postupati protivno ZSSI-u. U odnosu na nekretnine upisane u zk. uložak 115 k.o. Pokupska Blatnica tužitelj ističe da navedene nekretnine nije prijavio u imovinsku karticu iz razloga što je kupoprodajni ugovor osnova za stjecanje vlasništva, a vlasništvo se stječe upisom u zemljišne knjige, dok se kupoprodajni ugovor ne provede u zemljišnim knjigama u praksi može doći do raznih promjena u smislu raskida ugovora, proglašenja ugovora ništavim itd. te, kada budu stečeni uvjeti za upis vlasništva u zemljišne knjige te isto bude provedeno, tužitelj će, kao zemljišno-knjižni vlasnik ove

nekretnine odmah prijaviti u imovinsku karticu. U odnosu na nekretninu koja se nalazi u Zagrebu, Preobraženska 2, stan površine 82,96 m², tužitelj navodi da je vlasnik stana njegova bivša supruga Davorka Klešić, a koja je stekla navedeni stan ugovorom o doživotnom uzdržavanju te navedena nekretnina predstavlja posebnu imovinu bivše supruge Davorke Klešić. Tužitelj je omaškom u izvješću o imovinskom stanju prikazao da se radi o stanu površine 90 m², a zapravo se radi o stanu u Preobraženskoj 2 od 82,96 m² što je evidentna omaška, a što Povjerenstvo nije htjelo uzeti u obzir. Isto tako u rubrici vlasništvo upisao je oznaku osobno s obzirom na to da je ovu nekretninu njegova, sada bivša, supruga stekla osobno, a dostavio je i ugovor o doživotnom uzdržavanju iz kojega se rečeno jasno vidi. Istovremeno, tužitelj da je naznačio da će, nakon što dobije mišljenje tuženika, podnijeti novu imovinsku karticu, ali bez navedene nekretnine. Dana 24. studenog 2016. Povjerenstvo je donijelo odluku kojom se pokreće postupak za odlučivanje o sukobu interesa protiv tužitelja. Zaključno, tužitelj smatra da je intencija ZSSI-a spriječiti korupciju koja je jako štetna za društvo, a predstavlja svaku zlouporabu javnih ovlasti u privatne svrhe, a što rezultira počinjenjem određenih kaznenih djela. Sukob interesa je situacija u kojoj privatni interesi dužnosnika nisu u skladu s javnim interesom već naprotiv, situacija kada privatni interes može utjecati ili utječe na nepristranost dužnosnika u obavljanju javne dužnosti. U odnosu na intenciju ZSSI-a te opisani nesklad između prijavljene imovine tužitelja i stvarnog stanja stvari, tuženik u obrazloženju odluke ne daje niti jedan valjani argument za zaključak o tome u čemu se sastoji povreda, tužitelj za vrijeme svog mandata ništa nije stekao osobnim radom kao niti njegova bivša supruga već su navedene nekretnine naslijedene, odnosno nekretnina glasi na bivšu suprugu i predstavlja posebnu imovinu koja je stečena ugovorom o doživotnom uzdržavanju. Tužitelj predlaže da Sud poništi osporeno rješenje tuženika. Potražuje trošak postupka ne navodeći visinu istog.

Tuženik u odgovoru na tužbu, u bitnome, ostaje kod obrazloženja osporenog rješenja, ističe da tužitelj pogrešno tumači značenje i pravni karakter povrede ZSSI-a, koje je počinio odnosno pogrešno tumači odredbe članka 8. te članka 26. i 27. ZSSI-a pa shodno tome i pogrešno smatra da na utvrđeno činjenično stanje tuženik nije ispravno primijenio materijalno pravo pa da posljedično izreka osporavane odluke tuženika proturječi obrazloženju. Tužitelj je prigovore iz tužbe isticao već tijekom upravnog postupka, a tuženik prvenstveno ističe da ostaje kod svih utvrđenja i pravnih tumačenja iznesenih u obrazloženju osporavane odluke od 25. svibnja 2017. Tuženik ukazuje na određene pogrešne navode u pogledu tijeka postupanja tuženika, koje je prethodilo donošenju gore navedenih odluka o pokretanju postupka. U zaključku od 07. svibnja 2015. tuženik je ukazao na nesklad između podataka navedenih u izvješću o imovinskom stanju koje je tužitelj podnio 06. svibnja 2011. te stanje imovine dužnosnika utvrđenog uvidom u zemljišne knjige. U ovom zaključku ukazalo se na nedostatke prijavljenih podataka u pogledu nekretnina upisanih u zk. ulošku 64, 132 i 509 sve k.o. Pokupska Blatnica, a vezano za koje nedostatke je pokrenut postupak u predmetu P-210/15 te je u ovom postupku konačno utvrđena povreda članka 27. ZSSI-a u točki I. osporavane odluke. U istom zaključku od 07. svibnja 2015. ukazano je na propust prijave nekretnine upisane u zk. ulošku 115 k.o. Pokupska Blatnica koju je dužnosnik stekao 2013. koje stjecanje predstavlja bitnu promjenu u imovini, a vezano za koju je također pokrenut postupak u predmetu P-210/15 odlukom od 18. lipnja 2015. te je konačno utvrđena povreda članka 10. ZSSI-a u točki II. osporavane odluke. U zaključku od 23. studenog 2015. tuženik je ukazao na nesklad između podataka navedenih u izvješću o imovinskom stanju koje je tužitelj podnio 17. kolovoza 2015. te stanja imovine dužnosnika utvrđenog uvidom u zemljišne knjige. U ovom zaključku ukazalo se na nedostatke prijavljenih podataka u pogledu nekretnine - stan u Zagrebu, Preobraženska 2, upisane u Knjizi položenih ugovora, poduložak 2040/ z.k.ul. 147 k.o. Grad Zagreb, dakle radilo se o nedostacima u izvješću o imovinskom stanju, a ne o

traženju dopune očitovanja vezano za nedostatke utvrđene zaključkom od 07. svibnja 2015., kako se navodi u tužbi. Vezano za ove nedostatke u izvješću podnesenom 17. kolovoza 2015. (iste nedostatke ponovljene u izvješću o imovinskom stanju kojeg je tužitelj podnio 27. siječnja 2016.) pokrenut je postupak u predmetu P-269/15 navedenom odlukom od 24. studenog 2016. i konačno je utvrđena povreda članka 27. ZSSI-a u točki III. osporavane odluke. Tuženik je donio jedinstvenu odluku o svim navedenim povredama. Nadalje, tuženik ukazuje da se zaključak od 13. srpnja 2016. odnosi na nevažeći obrazac na kojem je tužitelj 11. srpnja 2016. podnio izvješće o imovinskom stanju koje uopće nije predmet osporavane odluke od 25. svibnja 2017. Isto tako netočna je tvrdnja da bi tužitelj 07. srpnja 2016. podnio tuženiku zahtjev za davanje mišljenja vezano za utvrđenje o zaključku od 23. studenog 2015., a u svom podnesku od 07. srpnja 2016. tužitelj ponovno nije iznio nikakav zahtjev za mišljenje već je samo ukazao što je naveo u očitovanju od 01. prosinca 2015., a koji po stavu tuženika predstavlja njegovu radnju propisanu člankom 26. stavak 2. ZSSI-a, a ne zahtjev za mišljenjem u smislu članka 6. stavak 1. ZSSI-a. No, ako bi se zanemarilo pitanje forme zahtjeva u tekstu očitovanja tužitelja od 01. prosinca 2015., tužitelj da iznosi argumente kojima osporava utvrđeni nesklad, a nigdje ne ističe nekakav upit ili vlastitu dvojbu te samo na kraju teksta ukazuje da će, nakon što dobije mišljenje tuženika, podnijeti imovinsku karticu bez predmetne nekretnine. Iz ovog teksta tuženik nije mogao smatrati da se radi o zahtjevu za mišljenjem. Tuženik ukazuje na odredbe članka 26. i 27. ZSSI-a (sukladno članku 26. ZSSI-a Povjerenstvo će bez odgađanja zatražiti od dužnosnika pisano očitovanje s potrebnim dokazima ukoliko prilikom redovite provjere podataka utvrdi nesklad, odnosno nerazmjer između prijavljene imovine iz podnesenog izvješća iz članka 8. i 9. ZSSI-a i stanje imovine dužnosnika kako proizlazi iz pribavljenih podataka od nadležnih tijela iz članka 24., a sukladno članku 27. ZSSI-a, ako dužnosnik ne dostavi Povjerenstvu pisano očitovanje iz članka 26. u roku od 15 dana ili pak ne priloži odgovarajuće dokaze potrebne za usklađivanje prijavljene imovine s utvrđenom imovinom u postupku provjere s pribavljenim podacima o imovini dužnosnika, Povjerenstvo će pokrenuti postupak protiv dužnosnika zbog kršenja odredbi 8. i 9. te će o tome obavijestiti nadležna državna tijela). Opravdanje neutvrđenog nesklada odnosno prilaganje odgovarajućih dokaza potrebnih za usklađivanje podataka o podnesenom izvješću o imovinskom stanju u smislu članka 26. i 27. ne znači objasniti da je dužnosnik zabunom naveo podatke koje je naveo u posebnom izvješću ili da je smatrao da ih tako treba navesti, a da su podaci pribavljeni od nadležnih tijela točni. Opravdanje nesklada znači da bi dužnosnik trebao dokazati da je njegovo stvarno imovinsko stanje onakvo kakvo ga je prikazao u podnesenom izvješću o imovinskom stanju, a da podaci koje je utvrdilo Povjerenstvo odnosno oni koji proizlaze iz pribavljene dokumentacije nadležnih tijela ne prikazuju stvarno stanje. Dakle, u konkretnom slučaju tužitelj bi opravdao nesklad da je dokazao da nije u vrijeme podnošenja izvješća o imovinskom stanju od 06. svibnja 2011. bio vlasnik predmetnih više čestica u zk. ulošcima 64, 132 i 509 sve k.o. Pokupska Blatnica ukupne površine 50.000 m², već samo određene nekretnine opisane u zemljišnim knjigama ili drugoj ispravi na temelju koje ju je stekao i to kao kuću s okućnicom u površini koja se može smatrati okućnicom. Ujedno, opravdao bi utvrđeni nesklad da je dokazao da u vrijeme podnošenja dvaju izvješća o imovinskom stanju 17. kolovoza 2015. i 27. siječnja 2016. jest bio izvanknjižni vlasnik predmetnog stana u Zagrebu, primjerice na temelju određenog ugovora sa suprugom, ali da isto stjecanje još nije provedeno u zemljišnim knjigama. Prema tome, točni su navodi u tužbi da je tužitelj u svojim očitovanjima podnesenim tijekom predmetnih postupaka pred tuženikom davao pojašnjenja vezano za utvrđeno zemljišnoknjižno stanje, ali takva pojašnjenja nisu mogla proizvesti učinak opisanog opravdanja nesklada u smislu članka 26. i 27. ZSSI-a, odnosno nisu mogla otkloniti utvrđeno počinjenje povreda članka 27. ZSSI-a. U odnosu na konkretne povrede članka 27. i članka 10. ZSSI-a utvrđene u točkama I., II. i III. izreke osporavane odluke, tužitelj u tužbi ustraje na

pogrešnom tumačenju razloga utvrđenja ovih povreda. U odnosu na povredu članka 27. ZSSI-a utvrđenu u točki I. tuženik naglašava da je ključan nesklad između podataka navedenih u izvješću o imovinskom stanju od 06. svibnja 2011. i podataka utvrđenih uvidom u zemljišne knjige zk. uložaka 64, 132 i 509 sve k.o. Pokupska Blatnica nije u prijavljenom podatku o pravnoj osnovi stjecanja, kako se ističe u tužbi, već u prijavljenom opisu nekretnine i nedostatku podataka o veličini nekretnine. Tuženik da je utvrdio da tužitelj nije opravdao zašto je naveo da se samo radi o kući s okućnicom, umjesto da navede da se radi o više nekretnina (ukupno 24 zemljišne čestice) od kojih je k.č.br. 451/3 opisana kao kuća s dvorištem i gospodarskom zgradom površine 271 čhv (skoro 1000 m²), a ostale 23 čestice pretežno kao oranice, sve skupa površine oko 50.000 m². Tuženik da je smatrao da bi se, eventualno, navedena k.č.br. 451/3 mogla opisati kao kuća s okućnicom, dok da se pod taj opis nikako ne mogu podvesti još 23 zemljišne čestice, koje su sve zajedno značajne površine te se ne mogu opisati kao okućnica. Pri tome niti u ugovoru o doživotnom uzdržavanju od 21. srpnja 2009. niti u rješenju o nasljeđivanju od 16. rujna 2009., na temelju kojih je tužitelj stekao predmetne nekretnine, one nisu bile opisane na takav način, već na način na koji su upisane u zemljišnim knjigama. Na valjano ispunjenje obveze točnog i potpunog prijavljivanja podataka o nepokretnoj imovini u izvješću o imovinskom stanju u pogledu davanja valjanog opisa nekretnine u naravi i točnih podataka o površini nekretnina sukladno obrascu izvješća o imovinskom stanju koji je bio na snazi 2011., ne utječe okolnost jesu li nekretnine stečene vlastitim sredstvima ili nasljedstvom. Navodeći ispravno predmetne nekretnine iz zk. uložaka 64, 132 i 509 sve k.o. Pokupska Blatnica u izvješću o imovinskom stanju podnesenom 22. srpnja 2015. tužitelj nije opravdao nesklad u odnosu na podatak naveden u izvješću podnesenom više od četiri godine ranije, odnosno nije otklonio povredu članka 27. učinjenu u izvješću od 06. svibnja 2011., ali je umanjio posljedice ove povrede, što je tuženik uzeo u obzir prilikom odmjeravanja visine sankcije. U odnosu na povredu članka 10. ZSSI-a utvrđenu u točki II. izreke osporavane odluke razlog što tužiteljevo pravo vlasništva predmetne nekretnine upisane u zk. uložak 115 k.o. Pokupska Blatnica još nije uknjiženo nije osnovan razlog zašto tužitelj nije istu prijavio istekom 2013. u kojoj je istu nekretninu stekao. Iako obrazac izvješća o imovinskom stanju koji je bio na snazi 2013. nije sadržavao posebnu rubriku za naznaku vrste vlasništva (knjižno/vanknjižno) kao što to sadrži elektronski obrazac koji je u upotrebi od početka 2015., nije u praksi podnošenja izvješća o imovinskom stanju nikada bilo sporno da su dužnosnici morali na temelju članka 8. ZSSI-a prijaviti i one nekretnine koje su u njihovom vanknjižnom vlasništvu odnosno njihova imovina u smislu članka 8. stavak 7. podstavak 1. ZSSI-a. Naime, vanknjižno vlasništvo nekretnina također predstavlja imovinu vanknjižnog vlasnika što proizlazi iz činjenice da je raspolaganje stvarnim pravima na nekretninama dozvoljeno u pravnom prometu te je takvo raspolaganje i osnova za naplatu poreza na promet nekretninama i prije nego je prijenos vlasništva uknjižen u zemljišnim knjigama. Zemljišne knjige su javni očevidnici stvarnih prava na nekretninama koji imaju pravni učinak erga omnes. No, osoba koja je sklopila pravni posao radi stjecanja vlasništva nekretnine (kod kupoprodaje i podmirila kupoprodajnu cijenu uz tabularnu izjavu prodavatelja) ili je vlasništvo stekla na temelju sudske odluke, stekla je pravni naslov (titulus) za uknjižbu prava vlasništva, a kada je ušla u zakonit posjed iste nekretnine ostvarila je i modus stjecanja vlasništva. Ostvarenjem ovih dvaju obilježja postaje se vanknjižnim vlasnikom nekretnine odnosno ista se nekretnina smatra imovinom toga vanknjižnog vlasnika. Tako je i u predmetnom slučaju sklapanjem ugovora o kupoprodaji predmetne nekretnine upisane u zk. uložak 115 k.o. Pokupska Blatnica ostvaren pravni naslov, a stupanje u posjed iste nekretnine, koju činjenicu tužitelj tijekom postupka niti u tužbi ničim ne osporava, tužitelj je stekao vanknjižno vlasništvo odnosno ista je nekretnina postala imovina tužitelja tijekom 2013. Prema tome, tijekom obnašanja dužnosti u smislu članka 8. stavak 2. ZSSI-a navedena je nekretnina postala imovina tužitelja te je bio u obvezi do kraja 2013. podnijeti izvješće o

imovinskom stanju u kojem bi ovu činjenicu prijavio. Propust da isto učini predstavlja povredu članka 10. u vezi sa člankom 8. i 9. ZSSI-a. Tuženik navodi da kada bi dužnosnici bili obvezni prijaviti samo pravo vlasništva na nekretninama koje je upisano u zemljišnim knjigama, time bi im bilo omogućeno da nekretnine stečene za vrijeme obnašanja dužnosti nikad ne prijave jer uknjižba vlasništva na temelju pravnog posla ovisi isključivo o volji stjecatelja kada će podnijeti prijedlog za uknjižbu. U tom slučaju ne bi bilo moguće ostvariti svrhu propisane obveze dužnosnika da prijave tuženiku bitnu promjenu u imovini tijekom obnašanja dužnosti, kao i stanje imovine po prestanku obnašanja dužnosti. U odnosu na povredu članka 27. ZSSI-a utvrđenu u točki III. izreke osporavane odluke tuženik navodi da je tužitelj je u izvješću o imovinskom stanju od 06. svibnja 2011., kada je još bio u braku, prijavio predmetni stan u Zagrebu, Preobraženska 2, kao vlasništvo bračnog druga. U elektroničkim obrascima izvješća podnesenih 17. kolovoza 2015. i 27. siječnja 2016., s obzirom na to da je tužitelj naveo podatak da je razveden, nije se u padajućem izborniku uz rubriku oblika vlasništva nekretnine niti pojavila opcija „bračni drug“ jer dužnosnik nije oženjen, već samo opcija „osobno“ i „suvlasnik s trećim osobama“. Tek u slučaju da dužnosnici imaju bračnog ili izvanbračnog druga ili maloljetnu djecu otvara se mogućnost u elektroničkom obrascu prijave da se radi o nekretnini u vlasništvu nekog od ovih članova obitelji. Navođenjem podataka da se radi o „osobnom vlasništvu“ tužitelj je dao podatak da je on osobno vlasnik predmetnog stana u Zagrebu te se ovaj prijavljeni podatak nije mogao tumačiti kao podatak u vlasništvu neke druge osobe, pa tako niti bivše supruge tužitelja. Tuženiku nije jasno zašto bi tužitelj smatrao da bi trebao prijaviti stan koji je u vlasništvu njegove bivše supruge kada takva obveza ne proizlazi iz odredbe članka 8. stavak 1. ZSSI-a. Nadalje, da su neosnovani tužiteljevi zaključci o svrsi propisane obveze podnošenja izvješća o imovinskom stanju, naime, upravo suprotno navodima iz tužbe, podnošenje izvješća o imovinskom stanju s točnim podacima prema stanju u vrijeme podnošenja istog, na pravilno i potpuno ispunjenom propisanom obrascu izvješća je temeljna formalna obveza dužnosnika koji moraju ispuniti prema Povjerenstvu. Zato je sukladno članku 42. stavak 3. ZSSI-a povreda te obveze odnosno povreda članka 10. i 27. ZSSI-a jedine za koje je propisano obvezno izricanje novčane sankcije odnosno obustave isplate plaće dužnosnika, bez mogućnosti izricanja opomene kao blaže sankcije. Obveze propisane člankom 8. i 9. ZSSI-a odnosno posljedično i obveza postupanja sukladno članku 10. stavak 1. i 2. ZSSI-a odnosno sukladno članku 26. stavak 2. ZSSI-a su striktno i apstraktne. Stoga za utvrđenje propusta postupanja odnosno utvrđenje povrede ovih obveza od strane dužnosnika nije relevantan subjektivni odnos dužnosnika, odnosno postojanje ili nepostojanje namjere da se počini povreda niti izvor ili osnova stjecanja imovine. Okolnosti konkretnog slučaja vezano za postupanje dužnosnika nakon što mu je zaključkom Povjerenstva sukladno članku 10. i 26. ZSSI-a ukazano na određeni propust kao i eventualne druge okolnosti koje se odnose na konkretan podatak u izvješću o imovinskom stanju u pogledu kojeg postoji propust, tuženik uzima u obzir prilikom ocjene težine i posljedica konkretne povrede radi odabira visine sankcije. Tako je tuženik postupio i prilikom donošenja odluke o sankciji za utvrđene povrede tužitelja, izrečene u točki IV. osporavane odluke, kako je to navedeno u obrazloženju iste odluke. Tuženik predlaže da Sud odbije tužbeni zahtjev u cijelosti.

Kako u ovom upravnom sporu činjenice nisu sporne, sporna je primjena prava, stranke u tužbi i odgovoru na tužbu nisu zahtijevale održavanje rasprave, to je ovaj upravni spor, primjenom odredbe članka 36. točka 4. Zakona o upravnim sporovima („Narodne novine“ broj 20/10, 143/12, 152/14, 94/16 i 29/17, dalje ZUS), riješen bez održavanja rasprave.

Na temelju činjenica utvrđenih u upravnom postupku te na temelju razmatranja svih pravnih i činjeničnih pitanja, ovaj Sud ocjenjuje da je tužbeni zahtjev djelomično osnovan.

Odredba članka 8. stavak 1. ZSSI-a određuje da su dužnosnici obvezni u roku od 30 dana od dana stupanja na dužnost, podnijeti izvješće Povjerenstvu s podacima o dužnosti koju obavljaju profesionalno ili neprofesionalno, o ostalim dužnostima koje obnašaju odnosno djelatnostima koje obavljaju, o djelatnosti koju su obavljali neposredno prije stupanja na dužnost i s podacima o svojoj imovini, te imovini svog bračnog ili izvanbračnog druga i malodobne djece, sa stanjem na taj dan. Članak 8. stavak 2. ZSSI-a propisuje da su dužnosnici obvezni u roku od 30 dana po prestanku obnašanja javne dužnosti podnijeti izvješće Povjerenstvu o svojoj imovini, a ako je tijekom obnašanja javne dužnosti došlo do bitne promjene glede imovinskog stanja dužni su o tome podnijeti izvješće Povjerenstvu, istekom godine u kojoj je promjena nastupila.

Podaci o imovini dužnosnika obuhvaćaju podatke o naslijeđenoj imovini, podatke o stečenoj imovini (st. 5.), a podaci o naslijeđenoj imovini obuhvaćaju podatke o vrsti i ukupnoj vrijednosti nasljedstva te podatke kod koga je nasljedstvo naslijeđeno. U svrhu provjere podataka iz izvješća o imovinskom stanju dužnosnika sukladno odredbama ovog Zakona, nadležna tijela Republike Hrvatske dužna su bez odgode na zahtjev Povjerenstva dostaviti zatražene obavijesti i dokaze (st. 13.).

Članak 9. stavak 1. ZSSI-a određuje da u izvješće iz članka 8. ovog Zakona, dužnosnici obvezno unose podatke o načinu stjecanja imovine i izvorima sredstava kojima je kupljena pokretna i nepokretna imovina, koju je dužnosnik dužan prijaviti prema ovome Zakonu, a nastupajući u javnosti dužnosnici su dužni istinito i potpuno odgovoriti na pitanja o imovini, izvorima sredstava i načinu njezina stjecanja, a koja se odnose na njega i osobe o čijem je imovnom stanju obavezan izvijestiti prema ovome Zakonu.

Članak 10. stavak 3. ZSSI-a predviđa pokretanje postupka protiv dužnosnika ako dužnosnik, ni nakon 15 dana od kada ga Povjerenstvo pisanim putem na to pozove, ne ispuni obveze iz članka 8. i članka 9. stavak 1. ZSSI-a.

Članak 26. stavak 1. ZSSI-a određuje da će Povjerenstvo, bez odgađanja zatražiti od dužnosnika pisano očitovanje s potrebnim dokazima ukoliko prilikom provjere podataka utvrdi nesklad, odnosno nerazmjer između prijavljene imovine iz podnesenog izvješća iz članka 8. i 9. ovog Zakona i stanja imovine dužnosnika kako proizlazi iz pribavljenih podataka od nadležnih tijela iz članka 24. ovog Zakona, a dužnosnik je dužan dostaviti Povjerenstvu pisano očitovanje i priložiti odgovarajuće dokaze u roku od 15 dana od dana primitka pisanog zahtjeva.

Članak 27. ZSSI-a određuje da ako dužnosnik ne dostavi Povjerenstvu pisano očitovanje iz članka 26. ovog Zakona u roku od 15 dana ili pak ne priloži odgovarajuće dokaze potrebne za usklađivanje prijavljene imovine s utvrđenom imovinom u postupku provjere s pribavljenim podacima o imovini dužnosnika, Povjerenstvo će pokrenuti postupak protiv dužnosnika zbog kršenja odredbi iz članka 8. i 9. ovog Zakona te će o tom obavijestiti nadležna državna tijela.

Iz stanja spisa predmeta upravnog postupka proizlazi da je tužitelj, a što strankama nije sporno (a vezano uz imovinu koja predstavlja predmet upravne stvari), u obrascu izvješća o imovinskom stanju dužnosnika (imovinska kartica od 05. svibnja 2011.), u rubrici podaci o imovini nekretnine, rubrika opis imovine + veličina površine naveo: kuća s okućnicom, tržišna vrijednost: 500.000,00 kuna, oblik prava vlasništva imovine: osobna, način stjecanja

nasljedstvom te stan veličine 90,00 m² u Zagrebu, vrijednost 2.000.000,00 kuna, oblik prava vlasništva: imovina bračnog druga - napomena nasljedstvo/ ugovor o doživotnom uzdržavanju.

Po stavu Suda, tuženik je naknadnom provjerom upisanih podataka te uvidom u izvratke iz zemljišnih knjiga, rješenje o nasljeđivanju i ugovor o doživotnom uzdržavanju osnovano utvrdio da tužitelj, ispunjavajući rubriku nekretnine i navodeći opis nekretnine: kuća s okućnicom, nije na valjani i potpuni način ispunio izvješće o imovinskom stanju dužnosnika. Nepotpunost se sastoji od činjenice da nije upisan podatak o veličini površine prijavljene nekretnine, iako rubrika ovaj podatak zahtjeva i iako je ovaj podatak unesen za ostale prijavljene nekretnine.

Nadalje, nije sporno da je tužitelj tijekom upravnog postupka, na poziv tuženika, u izvješću o imovinskom stanju dužnosnika od 17. kolovoza 2015., osim ranije prijavljene nekretnine: kuća s okućnicom, vrijednosti 500.000,00 kuna, za koju je sada upisao površinu 0,10 hektara, prijavio i ostale nekretnine iz zk. uloška 64, 132 i 509 k.o. Pokupska Blatnica, upisujući za svaku česticu ponaosob (ukupno 24 odvojene katastarske čestice, različitih oznaka i površina) površinu te označujući približnu tržišnu vrijednost nekretnine u trenutku podnošenja izvješća. Iz naknadno unesenih podataka u izvješće o imovinskom stanju, utvrđuje se činjenica da je tužitelj u prvotnom izvješću iz 2011., ne navodeći površinu kuće s okućnicom, njenu tržišnu vrijednost označio s 500.000,00 kuna te da je istu tržišnu vrijednost označio i u izvješću od 17. kolovoza 2015. u rubrici kuća s okućnicom, uz oznaku površine 0,10 hektara, dok je ostale 23 katastarske čestice pojedinačno unio u obrazac imovinske kartice i posebno označio tržišnu vrijednost svake od čestica te označio i njihove površine. Polazeći od utvrđenog, ni ovaj Sud ne prihvaća kao otklanjanje nesklada odnosno nerazmjera u prijavljenoj imovini obrazloženje da je tužitelj u prvotnoj prijavi o imovinskom stanju iz 2011. pod pojmom kuća s okućnicom mislio na cjelokupno zemljište koje je, što naslijedio, a što stekao ugovorom o doživotnom uzdržavanju od pokojnog oca. Ovime je tužitelj, i po stavu Suda, netočno odnosno nepotpuno ispunio prijavu o imovinskom stanju, pa prijavljena imovina ne odgovara površinom i vrijednošću stvarnoj imovini tužitelja koju je stekao nasljeđivanjem odnosno temeljem ugovora o doživotnom uzdržavanju te je osnovano prilikom provjere podataka utvrđeni nesklad, odnosno nerazmjer između prijavljene imovine iz podnesenog izvješća iz članka 8. i 9. ovog Zakona i stanja imovine dužnosnika kako proizlazi iz pribavljenih podataka od nadležnih tijela iz članka 24. ovog Zakona.

Naime, Sud prihvaća obrazloženje i stav tuženika da ukupno vlasništvo nekretnina tužitelj nije naveo u izvješću o imovinskom stanju od 06. svibnja 2011., a s obzirom na to da je vrijednost nekretnine koje je naveo u prijavi (kuća s okućnicom) aproksimativno značio sa 500.000,00 kuna dok je u izvješću o imovinskom stanju iz 2015. tržišnu vrijednost nekretnine opisane kao kuća s okućnicom (k. č. br. 451/3 upisana u zk. uložak 64) ponovno aproksimativno procijenio sa 500.000,00 kuna te označio površinu 0,10 hektara, dok je novo unesenim nekretninama s novo unesenim površinama povišena i ukupna procijenjena tržišna vrijednost te ista prelazi prvotno označenih 500.000,00 kuna.

Iz tog konkretnog razloga Sud nije našao da je osporena odluka nezakonita u točki I. izreke pa je u odnosu na točku I., primjenom odredbe članka 57. stavak 1. ZUS-a, tužbeni zahtjev odbijen.

U odnosu na točku II. izreke osporavane odluke tuženika Sud je odbio tužbeni zahtjev, iz svih razloga koje je tuženik naveo u obrazloženju svoje odluke te u odgovoru na tužbu.

Naime, iz izvješća o imovinskom stanju dužnosnika od 17. kolovoza 2015., proizlazi da je, kao vlasništvo garaže površine 18 m² tužitelj naveo vanknjižno vlasništvo, a s obzirom na to da i Sud prihvaća obrazloženje tuženika o prepoznavanju vanknjižnog vlasništva u praksi pravnog poretka Republike Hrvatske kao oblika dopuštenog prometa nekretninama koji se i oporezuje porezom na promet nekretninama, a stjecanjem prava u odnosu na nekretninu koja je predmet ugovora o kupoprodaji, neovisno o uknjižbi prava vlasništva nekretnine koja je predmet ugovora, mijenja se i stanje imovine stjecatelja nekretnine pa je tužitelj, bez obzira na to što je predmetnu nekretninu iz zk. uložka 115 i sam stekao od vanknjižnog vlasnika, dakle osobe koja je različita od osobe upisane u zemljišnim knjigama kao vlasnik nekretnine, ista nekretnina predstavlja njegovu imovinu. Ovo stoga što je, sklopivši pravni posao, stekao određena prava u odnosu na tu nekretninu pa je, polazeći od prirode, svrhe i cilja koji se ZSSI-em želi postići, ovakvo stjecanje bio u obvezi prijaviti u imovinskoj kartici. Ovo napose stoga što je tužitelj i garažu u Karlovcu (koja je također vanknjižno vlasništvo – što proizlazi iz izvješća o imovinskom stanju dužnosnika zaprimljenog kod tuženika 17. kolovoza 2015., a ispunjenog 22. srpnja 2015.) upisao kao svoju imovinu. Sud prihvaća obrazloženje tuženika da je nekretnina upisane u zk. uložak broj 115 k.o. Pokupska Blatnica stečena tijekom obnašanja dužnosti tužitelja, u smislu članka 8. stavak 2. ZSSI-a, postala imovina tužitelja te je tužitelj bio u obvezi do kraja 2013. (Ugovor o kupoprodaji nekretnina od 18. travnja 2013. u kojem se navodi da vanknjižni vlasnik prodaje, a tužitelj kupuje dio k.č. br. 451/2 kućište za kupoprodajnu cijenu od 7.300,00 kuna) podnijeti izvješće o imovinskom stanju u kojem bi ovu činjenicu prijavio. Kako je ovo izostalo, Sud nalazi da je tuženik osnovano zaključio da je povrijeđena odredba članka 10. ZSSI-a u vezi sa člankom 8. i 9. ZSSI-a.

Iz ovih razloga Sud je, uz primjenu odredbe članka 57. stavak 1. ZUS-a, odbio tužbeni zahtjev u odnosu na poništenje točke II. izreke osporavane odluke tuženika.

Sud je, primjenom odredbe članka 58. stavak 1. ZUS-a poništio točku III. odluke tuženika vođen sljedećim razlozima:

tužitelj je u izvješću o imovinskom stanju od 05. svibnja 2011. prijavio stan u Zagrebu veličine 90,00 m² te naveo da je isti vlasništvo bračnog druga te stečen nasljedstvom/ugovorom o doživotnom uzdržavanju. Nije sporno da je tužitelj tada bio u braku. Iz podataka spisa predmeta upravnog postupka te obrazlaganja tužitelja proizlazi da je predmetni stan vlasništvo, sada bivše, supruge tužitelja te da je vlasništvo stečeno ugovorom o doživotnom uzdržavanju. Iz podataka spisa predmeta upravnog postupka proizlazi da je brak tužitelja razveden 2013. Iz navedenog, kao i iz tužiteljeva pisanih očitovanja tijekom upravnog postupka, za zaključiti je da, u trenutku ispunjavanja izvješća o imovinskom stanju dužnosnika 17. kolovoza 2015., predmetna nekretnina nije bila u vlasništvu tužitelja već je i nadalje bila u vlasništvu bivše supruge tužitelja odnosno da ista nekretnina nije predstavljala imovinu dužnosnika koju bi dužnosnik bio u obvezi prijaviti u izvješću o imovinskom stanju.

Stav je Suda da, u situaciji kada dužnosnik, iako nije bio u obvezi prijaviti imovinu (iz razloga što imovina nije u njegovom vlasništvu), ovu imovinu, ipak unese u izvješće o imovinskom stanju dužnosnika, time, polazeći od prirode, svrhe i cilja koji se ZSSI-em želi postići, ne čini onakvu povredu članka 8. i 9. ZSSI-a za koju bi dužnosniku trebalo izreći sankciju. Iz podataka spisa te očitovanja tužitelja Sud zaključuje da je tužitelj, ne znajući koji podatak se od njega traži, u izvješće o imovinskom stanju unio da je stan u Zagrebu veličine 90,00 m² osobno vlasništvo. Nadalje, očitom omaškom se, od početka prijavljivanja imovine, unosi se pogrešna površina stana (radi se o 7 m² razlike), no, kako tijekom cijelog upravnog postupka nije sporno da se radi o jednoj nekretnini te da je nekretnina u vlasništvu bivše supruge tužitelja, to Sud ne drži da je, unošenjem u izvješće o imovinskom stanju podatka o

imovini koja zapravo nije imovina dužnosnika i to u neznatno različitoj površini od stvarne, povrijeđen članak 8. i 9. ZSSI-a.

Iz ovih razloga Sud ne drži osnovanim obrazloženje tuženika da bi tužitelj nesklad opravdao na način da je dokazao da je bio vanknjižni vlasnik predmetnog stana u Zagrebu, primjerice na temelju određenog ugovora sa suprugom, a s obzirom na to da tužitelj cijelo vrijeme upire na činjenicu da nije vlasnik stana, čime, po stavu Suda, nije niti bio u obvezi unijeti vlasništvo stana u izvješće o imovinskom stanju dužnosnika. U cijelosti uvažavajući stav tuženika da je temeljna formalna obveza dužnosnika ispunjavanje imovinske kartice, sagledavajući širu svrhu ispunjenja ove formalne obveze, koja svrha nije isključivo, po stavu Suda, u urednom, točnom i formalistički preciznom ispunjavanju izvješća o imovinskom stanju dužnosnika (kontrola čega je u nadležnosti tuženika), već oživotvorenje načela otvorenosti u točnom i potpunom prikazivanju imovinskog stanja te načina stjecanja imovine kao oblika odgovornosti dužnosnika prema javnosti u cilju podizanja razine povjerenja prema obnašateljima javne vlasti odnosno prema osobama koje ZSSI smatra dužnosnicima te jačanju njihove vjerodostojnosti.

Iz ovih razloga odlučeno je kao u točki I. izreke ove presude.

Kako je Sud djelomično poništio odluku tuženika u dijelu u kojem je utvrđena povreda, to je, vezan odredbom članka 4. stavak 2. ZUS-a, odlučujući o zakonitosti izrečene sankcije – donesene primjenom slobodne ocjene javnopravnog tijela, granicama ovlasti i svrsi radi koje je ovlast dana, poništio odluku tuženika i u dijelu izreke u kojoj je izrečena sankcija te u ovom dijelu predmet vratio na ponovni postupak. Tuženik će, vezan pravnim shvaćanjem i primjedbama Suda, a po pravomoćnosti točke I. i II. izreke ove presude, ponovno odlučiti o odabiru visine sankcije koju se za povrede utvrđene u točkama I. i II. izreke osporavane odluke može izreći, imajući u vidu sve specifične okolnosti konkretnog predmeta, granice ovlasti te svrhu radi koje je ovlast izricanja sankcije zakonodavac propisao, kontekstualizirajući njezinu primjenu vodeći računa o težini i posljedicama povrede ZSSI-a.

Sud je, primjenom odredbe članka 79. stavak 4. ZUS-a, s obzirom na djelomični uspjeh tužitelja u upravnom sporu, odredio da svaka stranka snosi svoje troškove upravnog spora.

U Rijeci 03. svibnja 2018.

S u t k i n j a

Snježana Horvat-Paliska, dipl. iur. v.r.

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv točaka I., III. i IV. presude dopuštena je žalba Visokom upravnom sudu Republike Hrvatske. Žalba se podnosi putem ovog Suda u tri primjerka, u roku od 15 dana od dana dostave presude.

Protiv točke II. nije dozvoljena žalba (čl. 66a. st. 1. ZUS-a).

Dostaviti:

- opunomoćenici Neli Pedišić, Zagreb, Preradovićeve 18
- Povjerenstvu za odlučivanje o sukobu interesa, Zagreb, Ulica kneza Mutimira 5

Za točnost otpravka-ovlaštena službenica:

Glorija Fićor

SECRET